§§§§ ፮ የመጀመሪያው የሙሴ ጸሎት ዘጸዓት ም ፲፭፡፩-፲፱ §§§§

በክብር ከፍ ከፍ ብሏልና ለእግዚአብሔር እዘምራለሁ፤

*ፈ*ረሱንና ፈረሰኛውን በባሕር ጣለ።

ጉልበቴ ዝማሬዬም እግዚአብሔር ነው፤

መድሃኒቴም ኾነልኝ፤

ይህ አምላኬ ነው አመሰባነውማለዥ፣የአባቴ አምላክ ነው ከፍ ከፍም አደርገዋለዥ።

እግዚአብሔር ተዋጊ ነው፣ ስ**ሙ**ም እግዚአብሔር ነው፤

የፈርዖንን ሥረገላዎች ሰራዊቱንም በባሕር ጣላቸው።

የተመረጡት ሶስተኛዎች በኤርትራ ባሕር ሰጠሙ።

ቀላያትም ከደኗቸው፤

ወደባሕር ፕልቀት እንደ ድንጋይ ሰጠም።

አቤ*ቱ ቀኝ*ሽ በጎይል ከበረ፤

አቤቱ *ቀኝ*ኽ ጠላቱን አደ*ቀቀ*።

በክብርኽም ብዛት የተነሱብኽን አጠፋኽ፤

ቁጣኸን ሰደድኸ እንደ ንለባም በላቸው።

በአፍንጫሽ እስትንፋስ ውሃዎች ተከመሩ፤

ፈሳሾቹም እንደ ክምር ቆሙ፤

ምንዱም በባሕር ውስጥ ረጋ።

ጠሳትም አሳድጀ እይዛቸዋለሁ፣ምርኮም እካፈላለሁ።

ነፍሴም ትጠባባቸዋለች ፤

ሰይፌንም እመዝዛለሁ፣ እጀም ታጠፋቸዋለች አለ።

ነፋስህን አነፈስህ፣ባሕርም ከደናቸው፤

በኃይለኞች ውሆችም እንደ አረር ሰጠም።

አቤቱ በአማልክት *መ*ካከል እንደ አንተ ያለ ማን ነው?

በምስጋና የተፈራህ ድንቅን የምታደርባ፤

በቅድስና የከበረ *እንዳንተ ያለ ማን* ነው?

ቀኝህን ዘረጋህ ምድርም ዋጠቻቸው።

በቸርነትህ የተቤዠሃቸው ህዝብህን መራህ፤

በኃይልህ ወደ ቅዱስ ማደሪያህ አገባሃቸው።

አህዛብ ሰ*ሙ ተንቀጠቀ*ጡም፤

በፍልስፕኤም የሚኖሩትን ምጥ ያዛቸው።

የዚያን ጊዜ የኤዶም አለቆች ደነገጡ፤

የሞአብ *ኃያላን መንቀ*ጥቀጥ ያዛቸው፤

በከነአን የሚኖሩ ሁሉ ቀለጡ።

አቤቱ ህዝብህ እስኪያልፍ ድረስ፥

የተቤዠኸው ህዝብ እስኪያልፍ ድረስ፤

ፍርሃትና ድንጋጤ ወደቀባቸው፤

በከንድህ ብርታት እንደ ድንጋይ ዝም አሉ፤

አቤቱ አንተ ታስንባቸዋለህ፤

በርስትህ ተራራም ትተክላቸዋለህ፤

አቤቱ ለማደሪያህ ባደረከው ስፍራ፥

አቤቱ እጆችህ ባዘጋጁት መቅደስ፤

እግዚአብሔር ለዘላለ**ሙ እስከ ፍጻሜ ይነ**ግሳል።

የፈርዖን ፈረሶች ከሰረገሎቹና ከፈረሰኞቹ ጋር ወደ ባሕር ገቡ፤

እግዚአብሔርም የባሕሩን ውኖች *መ*ለሰባቸው፤

የእስራኤል ልጆች ግን በባሕሩ መካከል በየብስ አለፉ፤

ውኃውም ለእነርሱ በቀኝ እንደ ባድባዳ፥ በባራም እንደ ባድባዳ ሆነላቸው።

1፤ሰማያት፡ሆይ፥አድምጡ፥እኔም፡እናገራለሁ፤ምድርም፡የአፌን፡ቃሎች፡ትስጣ።

2፤ትምህርቴ፡እንደ፡ዝናብ፡ትፈሳለቸ፥ነገሬ፡እንደ፡ጠል፡ትንጠባጠባለቸ፤በልምላሜ፡ላይ፡እንደ፡ጤዛ፥በሣርም፡ላይ፡እንደ፡ካሬያ።

3፤የሕግዚአብሔርን፡ስም፡ሕጠራለሁና፤ለአምላካችን፡ታላቅነትን፡ስጡ።

4 ፲ እርሱ፡ አምላክ፡ ነው ፲ሥራውም፡ ፍጹም፡ ነው ፲መንገዱም፡ ሁሉ፡ የቀና፡ ነው የታመነ፡ አምላክ፥ ክፋትም፡ የሌለበት፥ እርሱ፡ እውነተኛና፡ ቅን፡ ነው።

5 ፤ እነርሱ ፡ እረከሱ ፤ ልጆቹም ፡ አይደሱም ፤ ነውርም ፡ አለባቸው ፤ ጠማማና ፡ ገልበጥባጣ ፡ ትውልድ ፡ ናቸው ።

6፤ደንቈሮ፡ብልጎተኛም፡ያልሆንህ፡ሕዝብ፡ሆይ፥ለእግዚአብሔር፡ይህንን፡ትመልሳለህ፤የገዛህ፡አባትህ፡አይደለምን፤ የፈጠረህና፡ያጸናህ፡እርሱ፡ነው።

7፤የዱሮውን፡ዘመን፡አስብ፥የብዙ፡ትውልድንም፡ዓመታት፡አስተውል፤አባትህን፡ጠይቅ፥ያስታውቅህጣል፤ ሽጣባሌዎችህን፡ጠይቅ፥ይነባሩህጣል።

8፤ልውል፡ለአሕዛብ፡ርስታቸውን፡ባወረሰ፡ጊዜ፥የአዳምን፡ልጆቸ፡በለየ፡ጊዜ፥እንደ፡እስራኤል፡ልጆቸ፡ቍጥር፡ የአሕዛብን፡ድንበር፡አቆመ።

9፤የእባዚአብሔር፡ዕድል፡ፈንታ፡ሕዝቡ፡ነው፤ያዕቆብም፡የእርስቱ፡ገመድ፡ነው።

10፤በምድረ፡በዳ፡በጥማት፥የነፋስ፡ጩኸትም፡በሞላበት፡ውድማ፡አንኘው፤ከበበው፡ተጠነቀቀለትም፤እንደ፡ዐይን፡ብሌን፡ ጠበቀው።

11፤ንስር፡ጫጩቶቹን፡እንደሚያወጣ፥በእነርሱም፡ላይ፡እንደሚሰፍ፥ክንፎቹን፡ዘርባቶ፡ወሰዳቸው፥ በክንፎቹም፡ዕዘላቸው።

12 ፤ እግዚአብሔር ፡ ብቻውን ፡ መራው ፤ ከርሱም ፡ ጋራ ፡ ሴላ ፡ አምላክ ፡ አልነበረም ።

13፤በምድር፡ከፍታ፡ላይ፡አወጣው፤የእርሻውን፡ፍሬ፡በላ፤ከአለትም፡ድንጋይ፡በሚገኝ፡ማር፥ከጭንጫውም፡ድንጋይ፡በሚገኝ፡

ዘይት፡አጠባው፤

- 14፤የላሙንም፡ቅቤ፥የመንጋውም፡ወተት፥ከጠቦት፡ስብ፡*ጋ*ራ፥የባሳንንም፡አውራ፡በማ፥ፍየሉንም፥ከስንዴ፡እሸት፡*ጋ*ራ፡በላህ፤ ከወይኑም፡ደም፡ያለውን፡ጠጅ፡ጠጣህ።
- 15፤ያዕቆብ(ይሹሩን)፡ወፈረ፥ረገጠ፤ወፈረ፥ደነደነ፥ሰባ፤የፈጠረውንም፡እግዚአብሔርን፡ተወ፤የመድጎኒቱንም፡አምላክ፡ናቀ። 16፤በሴላዎች፡አማልክት፡አስቀኑት፥በርከሳታቸውም፡አስቈጡት።
- 17፤እግዚአብሔር፡ላልሆኑ፡ኢጋንንት ለጣያውቋቸውም፡አማልክት፥በቅርብ፡ጊዜ፡ለተነሡ፡ለአዲሶች፡አባቶቻቸውም፡ ላልፈሯቸው፡አማልክት፡ሥዉ።
- 18፤የወለደህን፡አምላክ፡ተውህ፥ያሳደንህን፡እግዚአብሔርን፡ረሳህ።
- 19፤ወንዶችና፡ሴቶች፡ልጆችም፡ስላስቆጡት፡እግዚአብሔር፡አይቶ፡ጣላቸው።
- 20፤እርሱም፡አለ፦ፊቴን፡እሰውርባቸዋለሁ፤ፍጻሜያቸው፡ምን፡እንደ፡ሆነ፡አያለሁ፤ጠማማ፡ትውልድ፥ያልታመኑም፡ልጆች፡ ናቸው።
- 21፤አምላክ፡ባልሆነው፡አስቀኑኝ፤በምናምንቴዎቻቸውም፡አስቆጡኝ፤እኔም፡ሕዝብ፡ባልሆነው፡አስቀናቸዋለሁ፤ በማያስተውል፡ሕዝብ፡አስቈጣቸዋለሁ።

፫ኛው የሙሴ ጸሎት ዘዳ (32:22-43)

- 22፤እሳት፡ከቍጣዬ፡ትነዳለቸና፥እስከ፡ሲኦል፡ድረስ፡ታቃጥላለቸ፥ምድርንም፡ከፍሬዋ፡*ጋ*ራ፡ትበላለቸ፥ የተራራዎችን፡መሠረት፡ታነዳለች።
- 23፤መከራን፡እጨምርባቸዋለሁ፤በፍላጻዎቼም፡እወጋቸዋለሁ።
- 24፤በራብ፡በንዳድ፡ይጠፋሉ፤በንዳድና፡በመራራ፡ጥፋት፡ያልቃሉ፤የአራዊትን፡ጥርስ፥የምድርንም፡እባብ፡መርዝ፡ እስድባቸዋለሁ።
- 25፤ጕልማሳውን፡ከድንባል፥ሕፃኑንም፡ከሽማባሌ፡*ጋ*ራ፥በሜዳ፡ሰይፍ፥በቤትም፡ውስጥ፡ድንጋጤ፡ያጠፋቸዋል።
- 26፤እበትናቸዋለሁ፡አልሁ፤ከሰዎችም፡መካከል፡መታሰቢያቸውን፡አጠፋለሁ።
- 27፤ነገር፡ግን፥ጠላቶቻቸው፡እንዳይታበዩ።እጃችን፡ከፍ፡ከፍ፡አለች፡እንጂ፡እግዚአብሔር፡ይህን፡ሁሉ፡አላደረገም፡ እንዳይሉ፥ስለጠላቱ፡ቍጣ፡ፌራሁ።
- 28፤ምክር፡ያጡ፡ሕዝብ፡ናቸው፥ማስተዋልም፡የላቸውም።
- 29፤አእምሮ፡ቢኖራቸው፥ይህንን፡ያስተውሉ፡ነበር፥ፍጻሜያቸውንም፡ያስቡ፡ነበር።
- 30 ፤ እርሱ ፡ አምላካቸው ፡ ካልሸጣቸው ፥ እግዚአብሔርም ፡ አሳልፎ ፡ ካልሰጣቸው ፥ አንድ ፡ ሰው ፡ እንዴት ፡ ሺሕን ፡ ያሳድድ ፡ ነበር ፡ ሁለቱሳ ፡ እንዴት ፡ ዐሥሩን ፡ ሺሕ ፡ ያሸዥ ፡ ነበር ፡
- 31 ፤አምላካችን፡እንደ፡አማልክታቸው፡አይደለም፤ጠላቶቻችንም፡ሰነፎች፡ናቸው።
- 32፤ወይናቸው፡ከሰዶም፡ወይን፥ከንሞራም፡ዕርሻ፡ነው፤ፍሬያቸው፡ሐሞት፡ነው፤ዘለላውም፡መራራ፡ነው።
- 33፤የወይን፡ጠጃቸው፡የእባብ፡መርዝ፥የእፍኝትም፡ሥራይ፡ነው።
- 34 ፲ይህ፡ በእኔ፡ ዘንድ፡ ተጠብቆ፡ የለምን፡ በመዝንቤስ፡ የታተመ፡ አይደለምን፡
- 35፤የጥፋታቸው፡ቀን፡ቀርቧልና፥የሚመጣባቸውም፡ነזር፡ይፈጥናልና፥እግራቸው፡ሲሰናከል፡በቀልና፡ፍርድ፡የእኔ፡ነው።
- 36፤ጎይላቸውም፡እንደ፡ደከመ፥የተዘጋ፡የተለቀቀም፡እንደሌለ፡ባየ፡ጊዜ፡እግዚአብሔር፡ለሕዝቡ፡ይፈርዳል፥ስለ፡ባሪያዎቹም፡ ያዝናል።
- 37 [እርሱም: ይላል:-አማልክታቸው: የት: ናቸው! ይታመኑባቸው: የነበሩት: አማልክት!
- 38፤የመሥዋዕታቸውን፡ስብ፡የበሉ፥የመጠጥ፡ቍርባናቸውንም፡የወይን፡ጠጅ፡የጠጡ፧እነርሱ፡ይነሡ፥ይርዷችሁም፥ መጠጊያም፡ይሁኑላችሁ።
- 39 ፲አሁንም፡እኔ፡ብቻዬን፡እኔ፡እንደ፡ሆንሁ፥ከእኔም፡በቀር፡አምላከ፡እንደሌለ፡እዩ፲እኔ፡እንድላለሁ፥አድንማለሁ፲ እኔ፡እመታለሁ፥እፈውስማለሁ፲ከእጀም፡የሚያድን፡የለም።

- 40 ፤ እጀን፡ ወደ፡ ሰማይ፡ እዘረ 2ለሁና፥ እንዲህም፡ እላለሁ፡ ለዘለዓለም፡ እኔ፡ ሕያው፡ ነኝና፡
- 41፤የሚንበባበባ፡ሰይፌን፡እስለዋለሁ እጀም፡ፍርድን፡ትይዛለች፥ጠላቶቼንም፡እበቀላለሁ፥ለሚጠሉኝም፡ፍዳቸውን፡ እከፍላለሁ።
- 42፤ከተወጉት፡ከተማረኩትም፡ደም፥ፍላጻዎቼን፡በደም፡አስክራለሁ፤ከጠላት፡አለቃዎቸም፡ራስ፡ስይፌ፡ሥጋ፡ይበላል።
- 43፤የባሪያዎቹን፡ደም፡ይበቀላልና፥ጠላቶቹንም፡ይበቀላቸዋልና፥ምድሪቱንና፡ሕዝቡን፡ይክሳልና፥እናንተ፡አሕዛብ፡ሆይ፥ ከሕዝቡ፡*ጋ*ራ፡ደስ፡ይበላቸው።

§ ፬ የነቢዩ የሳሙኤል እናት የሀና ጸሎት (ሳሙ ቀዳ ም ፪፡፮-፲)§§§§§

- 1፤ሐናም፡ስትጸልይ፡እንዲህ፡አለች፡-ልቤ፡በእግዚአብሔር፡ጸና፥ቀንዴ፡በእግዚአብሔር፡ከፍ፡ከፍ፡አለ፤አፌም፡በጠላቶቼ፡ላይ፡ ተከፈተ፤በማዳንህ፡ደስ፡ብሎኛል።
- 2 ፤ እንደ ፡ እ ማዚአብሔር ፡ ቅዱስ ፡ የለምና ፥ እንደ ፡ አምላካችንም ፡ ጻድቅ ፡ የለምና ፤ ከአንተ ፡ በቀር ፡ ቅዱስ ፡ የለም ፡
- 3፤አትታበዩ፥በኵራትም፡አትናንሩ፤እግዚአብሔር፡ዐዋቂ፡ነውና፥እግዚአብሔርም፡ሥራውን፡የሚመዝን፡ነውና፥ከአፋችሁ፡ የኵራት፡ነገር፡አይውጣ።
- 4፤የጎያላንን፡ቀስት፡ሰብሯል፥ደካማዎችንም፡በጎይል፡ታጥቀዋል።
- 5፤ጠግበው፡የነበሩ፡እንጀራ፡ዐጡ፤ተርበው፡የነበሩ፡ከራብ፡ዐርፈዋል፤መካኒቱ፡ሰባት፡ወልዳለችና፥ብዙም፡የወለደችው፡ ደክማለች።
- <u>6፤</u>እግዚአብሔር፡ይንድላል፡ያድናልም፤ወደ፡ሲአል፡ያወርዳል፥ያወጣል።
- 7 ፤ እባዚአብሔር ፡ ድሃ ፡ ያደር ጋል ፡ ባለጠ ጋም ፡ ያደር ጋል ፤ ያዋር ዓል ፡ ደ ባሞም ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያደር ጋል ።
- 8፤ከሕዝቡ፡መኳንንት፡*ጋራ*፡ያስቀምጣቸው፡ዘንድ፥የክብርንም፡ዙፋን፡ያወርሳቸው፡ዘንድ፥ችግረኛውን፡ከመሬት፡ ያስነሣል፥ ምስኪኑንም፡ከኍድፍ፡ያስነሣል፤የምድር፡መሠረቶች፡የእግዚአብሔር፡ናቸውና፥በእነርሱ፡ላይም፡ዓለምን፡አደረገ።
- 9፤እርሱ፡የቅዱሳኑን፡እግር፡ይጠብቃል፡ታዋኣን፡ግን፡ዝም፡ብለው፡በጨለጣ፡ይቀመጣሉ፤ሰው፡በጎይሉ፡አይበረታምና።
- 10፤ከእግዚአብሔር፡*ጋ*ራ፡የሚጣሉ፡ይዴቃሉ፤በሰማይም፡ያንኈዴጕድባቸዋል፤እግዚአብሔር፡እስከምድር፡ዳርቻ፡ ይፈርዳል፤ ለንጉሥም፡ኀይል፡ይሰጣል፤የመሲሑንም፡ቀንድ፡ከፍ፡ከፍ፡ያደርጋል።

§§§ **፫ የይሁዳ ንጉስ የህዝቅያስ ጸሎት (ት.ኢሳ ም ፴፰፡፲-፳)** §§§

- 10 ፤ እኔ፡-በሕይወት፡ ዘመኔ፡መካከል፡ ወደሲአል፡ በሮች፡ እንባለዥ ፤ የቀረው፡ ዘመኔ፡ ኈደለብኝ፡ አልኹ።
- 11፤ደግሞም፡-በሕያዋን፡ምድር፡እግዚአብሔርን፡አላይም፤በዓለምም፡ከሚኖሩ፡*ጋ*ራ፡ሰውን፡እንግዲህ፡አልመለከት ም፡አልኹ።
- 12፤ጣደሪያዬ፡ተነቀለች፥እንደ፡እረኛ፡ድንኳንም፡ከእኔ፡ዘንድ፡ተወገደች፤ሕይወቴንም፡እንደ፡ሸጣኔ፡ጠቀለል ኹ፥ርሱም፡ ከመጠቅለያው፡ይቈርጠኛል፤ከጣለዳም፡ገናምሮ፡እስከ፡ጣታ፡ድረስ፡ታጠፋኛለኽ።
- 13፤እስኪነጋ፡ድረስ፡ቈይቼ፡ነበር፤ርሱ፡እንደ፡አንበሳ፡ዐጥንቴን፡ዅሉ፡ሰበረ፤ከማለዳ፡ዠምሮ፡እስከ፡ማታ፡ ድረስ፡ታጠፋኛለኽ።
- 14፤እንደ፡ጨረባና፡እንደ፡ሽመላ፡ተንጫጫዥ፥እንደ፡ርባብም፡አጕረመረምኹ፤ዐይኖቼ፡ወደ፡ላይ፡ከማየት፡ደከሙ ፡-ጌታ፡ሆይ፥ ተጨንቄያለዥና፡መከታ፡ኹነኝ።
- 15፤ምን፡እላለዥ፡ርሱ፡ተናግሮኛል፡ርሱ፡ራሱም፡ይህን፡አድርጓል፤በዘመኔ፡ዅሉ፡ስለነፍሴ፡ምሬት፡ቀስ፡ብዬ፡ እኼዳለኹ።
- 16፤ጌታ፡ሆይ፥በዚህ፡ነገር፡ሰዎች፡በሕይወት፡ይኖራሉ፥በዚህም፡ዅሉ፡የመንፈሴ፡ሕይወት፡ነው፤አንተም፡ፈወስ ሽኝ፡ወደ፡ ሕይወትም፡መለስሽኝ።
- 17፤እንሆ፥ታላቅ፡ምሬት፡ለደኅንነቴ፡ኾነ፤አንተም፡ነፍሴን፡ከጥፋት፡ጒድጓድ፡አዳንኻት፥ጎጢአቴንም፡ዅሉ፡ወ ደ፡ዃላኽ፡ ጣልኽ።
- 18፤ሲአል፡አያመሰግንኽምና፥ሞትም፡አያከብርኽምና፤ወደ፡ኍድጓዱ፡የሚወርዱ፡እውነትኽን፡ተስፋ፡አያደርጉም።
- 19 ፤ እኔ፡ዛሬ፡እንደማደርባ፡ ሕያዋን፡ እነርሱ፡ ያመሰግኦ ኻል ፤ አባት፡ ለልጆች፡ እውነት ኸን፡ ያስታውቃል።
- 20፤እግዚአብሔር፡ያድነኛል፤ስለዚህ፥በዕድሜያቸን፡ዘመን፡ ፝ሸሉ፡በእግዚአብሔር፡ቤት፡ቅኔዎችን፡አውታር፡ባለ ው፡ዕቃ፡ እንዘምራለን።

ዓለምን ሁሉ የምትገዛ፥

የአባቶቻችን የአብርሃምና የይስሐቅ የያዕቆብም የጻድቃን ልጆቻቸውም አምላክ ሆይ፥

ሰማይንና ምድርን ከዓለሞቻቸው ጋር የፈጠርህ፥

በቃልህ ትእዛዝ ባሕርን የገሥጽሃት፥

ቀላዮችን የዘጋህ የሚያስፈራውንም የወሰንህ፥

ይኸውም በተመሰንነው ስምህ ነው፥

<u> ጎይልህ ከመገለጡ የተነሣ ሁሉ የሚርድና የሚንቀጠቀጥ፥</u>

ለክብርህ ከፍተኛነት ፍጻሜ የለውምና፥

የቁጣህም መቅሰፍት በኃጥአን ላይ ግሩም ነው።

በትእዛዝህ ለሚሆነው ይቅርታ ስፍር ቍጥር የለውም፤

*ገ*ናና እግዚአብሔር አንተ ብቻ ነህና፥

ይቅር ባይ፥ ከቁጣ የራቅህ፥ ይቅርታህ የበዛ፥

የሰውንም ኅጢአት የምታስተሰርይ አንተ ነህ።

አሁንም አቤቱ፥ የጻድቃን አምላካቸው አንተ ነህ።

ንስሓን የፈጠርህ ለጻድቅ ሰው አይደለምና፥

አንተን ላልበደሉ ለአብርሃምና ለይስሐቅ ለያሪቆብም አይደለምና፤

ነገር ባን የኔን የኃጥኡን ንስሓ ወደ ማየት ተመለስ።

ቀጥሩ ከባሕር አሸዋ የሚበልጥ በደልን በድያለሁና፥

<u>ጎ</u>ጢአቴም ብዙ ነውና፤

ከበደሌም ብዛት የተነሣ ቀና ብዬ የሰማይን ርዝመት አይ ዘንድ አገባቤ አይደለም።

ሰውነቴን ከኀጢአቴ አሳርፋት ዘንድ በብረት ቀፎ ደከምሁ፤

በዚህም ደግሞ አላረፍሁም፤

መዓትህን አነሣሥቻለሁና፥

ከንቱውን ስመለከት የማይጠቅመኝንም ነገር ሳበዛ

በፊትህ ክፉ ሥራን ሥርቻለሁና።

አሁንም ቸርነትህን እየለመንሁ በልቤ ጉልበት እሰባዳለሁ።

አቤቱ፥ ጌታዬ፥ ፈጽሜ በደልሁ፤ ጎጢአቴንም አምናለሁ።

አንተንም እማልዳለሁ፤ እለምንህማለሁ፤ ይቅር በለኝ፤ አቤቱ፥ ይቅር በለኝ፤

ለጎጢአቴም አሳልፈህ አትስጠኝ።

ለዘለዓለም ክፋቴን አትመልከትብኝ፤

በምድር ጥልቀት አትበቀለኝ፤

አቤቱ፥ በንስሓ ለሚመለሱ ሰዎች፥
አምላካቸው አንተ ነህና፥
ቸርነትህ በኔ ላይ ይገለጥ፤
መዳን የማይገባኝ ሲሆን በይቅርታህ ብዛት አዳንኸኝ።
በየጊዜውና በሕይወቴ ዘመን ሁሉ አመሰግንሃለሁ።
የሰማያት ጎይል ሁሉ አንተን ያመሰግናሉና፤
ለዘለዓለምም ምስጋና ለአንተ ይገባል፤
አሜን።

§§§ ፣ የነቢዩ.የዮናስ ጸሎት (ት.ዮናስ ም ፪፡፫-፣)

888888

3፤በመከራዬ፡ሳለሁ፡ወደ፡አምላኬ፡ወደ፡እግዚአብሔር፡ጮኽሁ፥እርሱም፡ሰማኝ፤በሲኦልም፡ሆድ፡ውስጥ፡ሆኜ፡ጮኽሁ፥ ቃሌንም፡አዳመጥህ።

4፤ወደ፡ጥልቁ፡ወደ፡ባሕሩ፡ውስጥ፡ጣልኸኝ፥ፈሳሾችም፡በዙሪያዬ፡ነበሩ፤ማዕበልህና፡ምንድህ፡ሁሉ፡በሳዬ፡ዕለፉ።

5 ፤ እኔም ፡- ከዐይንህ፡ፊት ፡ ተጣልሁ ፤ ነገር ፡ ግን፥ ወደ ፡ ቅዱስ ፡ መቅደስህ፡ ደግሞ ፡ እመለከታለሁ ፡ አልሁ ።

6፤ውሃዎችም፡እስከ፡ነፍሴ፡ድረስ፡ከበቡኝ፤ዋልቁ፡ባሕር፡በዙሪያዬ፡ነበረ፤የባሕሩ፡ሣር፡በራሴ፡ተጠምዋሞ፡ነበር።

7፤ወደተራራዎች፡መሥረት፡ወረድሁ፤በምድርና፡በመወርወሪያዎቿ፡ለዘለዓለም፡ተዘጋህ፤አንተ፡ግን፥አቤቱ፡አምላኬ፥ሕይወቴን፡ ከኍድጓዱ፡አወጣህ።

8፻ነፍሴ፡በዛለችብኝ፡ጊዜ፡እግዚአብሔርን፡ዐሰብሁት፤ጸሎቴም፡ወዳንተ፡ወደ፡ቅዱስ፡መቅደስህ፡ገባች።

9፤ከንቱነትንና፡ሐሰትን፡የሚጠብቁ፡ምሕረታቸውን፡ትተዋል።

10 ፤ እኔ፡ ግን፡ በምስጋና፡ ቃል፡ እሥዋልሀለሁ ፤ የተሳልሁትንም፡ እከፍላለሁ። ደኅንነት፡ ከእግዚአብሔር፡ ዘንድ፡ ነ ው።

§ ፫ የነቢዩ ዳንኤል ጸሎት (ት.ዳን. ም ፫፡፫-፳፪)

የአባቶቻችን አምላክ እግዚአብሔር ይክበር ይመስንን፤

ስምህ ለዘላለም የተመሰንነ ነው የከበረ ነው።

ባመጣህብን መከራ ሁሉ አንተ እውነተኛ ነህና፤

ስራህ ሁሉ የታመነ ስርዓትህም ሁሉ የቀና ነው፤

ፍርድህም ሁሉ እውነት ነው።

ባደረግህብን ሁሉ ፍትህ ርትዕ አደረግህ፤

በከበረች በአባቶቻችንም አገር በኢየሩሳሌም አደረባህ፤

በኃጢአታችን ይህን ሁሉ መከራ አምጥተህብናልና።

የተውንህ እኛ ፈጽመን በድለናልና፤

በሁሉ በደልን ትእዛዝህንም አልሰማንም፤

በታ ነገር የደረጣልን ዘንድ፥

አንተ እንዳዘዝከን ትእዛዝህን አልጠበቅንም፣አላደረግንም።

ያመጣሀብንንና ያደረግሀብንን መከራ ሁሉ በእውነተኛ ፍርድህ አደረግሀብን።

በጠላቶቻችን እጅ ጣልኸን፤

ኃጢአተኞች እና ወንጀለኞች በሆኑ፥

ከአንተ ፈጽመው በራቁ፥

በምድር ካለ ሰው ሁሉ ዓመጻኛና ክፉ በሆነም ንጉስ እጅ፥

አሁንም አፋችንን ልንከፍት አገባባችን አይደለም፥

ለሚፈሩህ ባሮች ሃፍረት እና ኊስቁልና ሆነባቸው።

ስለ ስምህ ስትል ፈጽመህ ለመከራ አትስጠን።

ቃል ኪዳንህን አትለውጥብን፤

ቸርነትህን ከእኛ አታርቅ።

ስለ ወዳጅህ ስለ አብርሃም፥

ስለ ባለሟልህ ስለ ይስሐቅ፤

ስለ ባረከውም ስለ ያሪቆብ።

ልጆቻቸውን እንደ ሰማይ ኮከብ እንደ ባህር አሸዋም ታበዛላቸው ዘንድ የተናገርሃቸው፥

እነርሱም ከአህዛብ ጥቂቶች ነበሩና።

ዛሬም በሃንሩ ሁሉ የጎሰቆልን ሆን።

በዚያ ወራት አለቃም የለም፤ ነቢይም የለም፤

ቁርባንም የለም፤ *መሥ*ዋዕትም የለም፤ ዕጣንም *ሚ*ሽተት የለም፤

ይቅርታን ከአንተ ያገኙ ዘንድ በኲራትን የሚያቀርቡበትም ቦታ የለም።

የሰውነትን መሰበር የመንፈስን ትሁትነት አንተ ተቀበል እንጂ፤

የላሞችን የጊደሮችን የሰቡ የብዙ በንችንም መስዋእት እንደተቀበልህ፤

ዛሬ መሥዋዕታችን በፊትህ እንደዚያ ይሁን።

በአንተም ዘንድ ፍጹም ይሁን፤

ያመኑብህ ሁሉ እንዳያፍሩ።

አሁንም በልባቸን ሁሉ እንከተልሃለን፤እንፈራሃለን፤

ፊትህንም እንፈልጋለን።

ነገር ባን አታሳፍረን፤

ከቁጣህ ተመላሽ እንደመሆንህ ቸርነትህን ከእኛ ጋር አድርባ፥

እንደ ቸርነትህም ብዛት በተአምራትህ አድነን፤

አቤቱ ስምህን አስ*መ*ስባነው።

ባሮችህን ስቃይ መከራ ያሳዩአቸው ሁሉ ይፈሩ፤

በቅድሚያቸው ሁሉ ይፈሩ ኃይላቸውም ይድከም፤

በምድርም ሁሉና በዓለም ሁሉ የተመሰንንህ፥

እግዚአብሔር አምላክ አንተ ብቻ መሆንህን ይወቁ።

የአባቶቻችን አምላክ እግዚአብሔር ይክበር ይመስንን፤ እርሱ ለዘለዓለም የተመሰ<u>ገነ ነው፤</u> ከፍ ከፍም ያለ ነው። የጌትነቱ ቅዱስ ስምም ይክበር ይመስንን፤ እርሱ የተመሰንነ ነው፤ በዓለሙም ሁሉ ከፍ ከፍ ያለ ነው። በምትመሰንንበት ቅዱስ ቦታ አንተ የከበርህ ነህ፤ አንተ ለዘለዓለም የተመሰንንህና የከበርህ ነህ። በኪሩቤል ላይ ሆነህ ፕልቆችን የምታይ አንተ የከበርህ ነህ፤ አንተ ለዘለዓለም የተመሰንንህ ነህ ከፍ ከፍም ያልህ ነህ። በጌትነትህም ዙፋን አንተ የከበርህ ነህ፤ አንተ ለዘለዓለም የተመሰንንህ ነህ፤ የከበርህም ነህ። ከሰማዮች በላይ የተመሰንንህ ነህ፤ አንተ ለዘለዓለሙ ፈጽመህ የከበርህ ነህ። የጌታ ፍጥረቶች ሁሉ እግዚአብሔርን ያመሰግኑታል፤ እርሱ ለዘለዓለም የተመሰ<u>ን</u>ነ ነው፤ ከፍ ከፍ ያለም ነው። ሰማዮች እግዚአብሔርን ያመሰግኑታል፤ እርሱ ለዘለዓለም የተ*መ*ሰንነ ነው፤ ከፍ ከፍ ያለም ነው። የጌታ መላእክት እግዚአብሔርን ያመሰግኑታል፤ እርሱ ለዘለዓለም የተ*መ*ሰንነ ነው፤ ከፍ ከፍ ያለም ነው። ከሰማዮች በላይ ያሉ ውኃዎች ሁሉ እግዚአብሔርን ያመሰግኑታል፤ እርሱ ለዘለዓለም የተ*መ*ሰንነ ነው፤ ከፍ ከፍ ያለም ነው። የጌታ ጎይላት ሁሉ እግዚአብሔርን ያመሰባኑታል፤ እርሱ ለዘለዓለም የተመሰ<u>ን</u>ነ ነው፤ ከፍ ከፍ ያለም ነው። ፀሐይና ጨረቃ እግዚአብሔርን ያመሰግኑታል፤ እርሱ ለዘለዓለም የተመሰ<u>ገነ ነው፤</u> ከፍ ከፍ ያለም ነው። የሰማይ ከዋክብት እግዚአብሔርን ያመሰግኑታል፤ እርሱ ለዘለዓለም የተመሰንነ ነው፤ ከፍ ከፍ ያለም ነው። ጠልና ዝናም *እግዚአብሔርን ያመ*ሰባኑታል፤ እርሱ ለዘለዓለም የተ*መ*ሰንነ ነው፤ ከፍ ከፍ ያለም ነው። ነፋሳት ሁሉ እግዚአብሔርን ያመሰግኑታል፤ እርሱ ለዘለዓለም የተመሰንነ ነው፤ ከፍ ከፍ ያለም ነው።

እሳትና ዋዕይ እግዚአብሔርን *ያመሰግ*ኑታል፤ እርሱ ለዘለዓለም የተመሰንነ ነው፤ ከፍ ከፍ ያለም ነው። ማዓልትና ሌሊት እግዚአብሔርን *ያመ*ሰባኑታል፤ እርሱ ለዘለዓለም የተ*መ*ሰንነ ነው፤ ከፍ ከፍ ያለም ነው። ጠልና ጤዛ እግዚአብሔርን ያመሰባኑታል፤ እርሱ ለዘለዓለም የተመሰ<u>ገነ ነው፤</u> ከፍ ከፍ ያለም ነው። ብርድና ውርጭ እግዚአብሔርን ያመሰግኑታል፤ እርሱ ለዘለዓለም የተ*መ*ሰንነ ነው፤ ከፍ ከፍ ያለም ነው። ብርሃንና ጨለማ እግዚአብሔርን ያመሰባኑታል፤ እርሱ ለዘለዓለም የተመሰንነ ነው፤ ከፍ ከፍ ያለም ነው። ደጋና ቈላ እግዚአብሔርን ያመሰግኑታል፤ እርሱ ለዘለዓለም የተመሰ<u>ገነ ነው፤</u> ከፍ ከፍ ያለም ነው። በረድና ጕም እግዚአብሔርን ያመሰግኑታል፤ እርሱ ለዘለዓለም የተመሰንነ ነው፤ ከፍ ከፍ ያለም ነው። መብረቅና ደመና እግዚአብሔርን ያመሰግኑታል፤ እርሱ ለዘለዓለም የተመሰንነ ነው፤ ከፍ ከፍ ያለም ነው። ምድር እባዚአብሔርን ታመሰባነዋለች፤ እርሱ ለዘለዓለም የተመሰንነ ነው፤ ከፍ ከፍ ያለም ነው። ተራሮችና ኮረብቶች እግዚአብሔርን ያመሰግኑታል፤ እርሱ ለዘለዓለም የተመሰ<u>ገነ ነው፤</u> ከፍ ከፍ ያለም ነው። በምድር የሚበቅሱ ሁሉ እግዚአብሔርን ያመሰግኑታል፤ እርሱ ለዘለዓለም የተ*መ*ሰንነ ነው፤ ከፍ ከፍ ያለም ነው። ጥልቆች *እ*ግዚአብሔርን ያመሰግኑታል፤ እርሱ ለዘለዓለም የተመሰንነ ነው፤ ከፍ ከፍ ያለም ነው። ባሕርና ፈሳሾች እግዚአብሔርን ያመሰግኑታል፤ እርሱ ለዘለዓለም የተመሰንነ ነው፤ ከፍ ከፍ ያለም ነው። አንበሪና በውኃ ውስጥ የሚንቀሳቀስ ሁሉ እግዚአብሔርን ያመሰግኑታል፤ እርሱ ለዘለዓለም የተመሰንነ ነው፤ ከፍ ከፍ ያለም ነው። በሰማይ የሚበሩ ወፎች ሁሉ እግዚአብሔርን ያመሰግኑታል፤ እርሱ ለዘለዓለም የተመሰንነ ነው፤ ከፍ ከፍ ያለም ነው። አራዊትና እንስሳት ሁሉ እግዚአብሔርን ያመሰግኑታል፤ እርሱ ለዘለዓለም የተ*መ*ሰንነ ነው፤ ከፍ ከፍ ያለም ነው። የሰው ልጆች እግዚአብሔርን ያመሰግኑታል፤ እርሱ ለዘለዓለም የተመሰንነ ነው፤ ከፍ ከፍ ያለም ነው። እስራኤል እግዚአብሔርን ያመሰግኑታል፤

እርሱ ለዘለዓለም የተመሰገነ ነው፤ ከፍ ከፍ ያለም ነው።
የጌታ ካህናት እግዚአብሔርን ያመሰግኑታል፤
እርሱ ለዘለዓለም የተመሰገነ ነው፤ ከፍ ከፍ ያለም ነው።
የጌታ ባርያዎች እግዚአብሔርን ያመሰግኑታል፤
እርሱ ለዘለዓለም የተመሰገነ ነው፤ ከፍ ከፍ ያለም ነው።
መንፌስና የጻድቃን ነፍሳት እግዚአብሔርን ያመሰግኑታል፤
እርሱ ለዘለዓለም የተመሰገነ ነው፤ ከፍ ከፍ ያለም ነው።
ጻድቃንና ልባቸው ትሑት የሆኑ እግዚአብሔርን ያመሰግኑታል፤
እርሱ ለዘለዓለም የተመሰገነ ነው፤ ከፍ ከፍ ያለም ነው።
አድንያና አዛርያ፥ ሚሳኤልም እግዚአብሔርን ያመሰግኑታል፤
እርሱ ለዘለዓለም የተመሰገነ ነው፤ ከፍ ከፍ ያለም ነው።

§ ፲፮ የነቢዩ የዕንባቆም ጸሎት (ት.እንባ. ም 3፡1-19)

- 2፤ <mark>አቤቱ፥ ዝናህን ሰምቼ ፈራ</mark>ሁ፤ አቤቱ፥ በዓመታት መካከል ሥራህን ፈጽም፤ በዓመታት መካከል ትታወቅ፤ በመዓት ጊዜ ምሕረትን አስብ።
- 3፤ <mark>እግዚአብሔር</mark> ከቴማን፥ ቅዱሱም ከፋራን ተራራ ይመጣል። ክብሩ ሰማያትን ከድኖአል፥ ምስ*ጋ*ናውም ምድርን ምልቶአል።
- 4፤ ፅዳሱም እንደ ብርሃን ነው፤ ጨረር ከእጁ ወጥቶአል፤ ኃይሱም በዚያ ተሰውሮአል።
- 5፤ ቸነፈር በፊቱ ይሄዳል፥ የእሳትም ነበልባል ከእግሩ ይወጣል።
- 6፤ ቆመ፥ ምድርንም አወካት፤ ተመለከተ፥ አሕዛብንም አናወጠ፤ የዘላለምም ተራሮች ተቀጠቀጡ፥ የዘላለምም ኮረብቶች ቀለጡ፤ መንንዱ ከዘላለም ነው።
- <u>7፤ የኢትዮጵያ ድንኳኖች ሲጨነቁ አየሁ፤ የምድያም አገር መጋረጃዎች ተንቀጠቀጡ።</u>
- 8፤ በውኑ እግዚአብሔር በወንዞች ላይ ተቈጥቶአልን? ቍጣህ በወንዞች ላይ፥ መዓትህም በባሕር ላይ ነውን? በፈረሶችህና በማዳንህ ሰረገሎች ላይ ተቀምጠሃልና።
- 10፤ ተራሮች አንተን አይተው ተጨነቁ፤ የውኃ ሞንድ አልፎአል፤ ቀላዩም ድምፁን ሰጥቶአል፥ እጁንም ወደ ላይ አንሥቶአል።
- 11፤ ፍላጾችህ ከወጡበት ብርሃን የተነሣ፥ ከሚንበባበንውም ከጦርህ ፀዳል የተነሣ፥ ፀሐይና ጨረቃ በመኖሪያቸው ቆሙ።
- 12፤ በምድር ላይ በመዓት ተራመድህ፤ አሕዛብን በቍጣ አሄድሃቸው።

13፤ ሕዝብህን ለመታደባ፥ የቀባኸውንም ለማዳን ወጣህ፤ የኃጢአተኛውን ቤት ራስ ቀጠቀጥህ፤ መሥረቱን እስከ አንገቱ ድረስ ገለጥህ።

14፤ የአለቆቸን ራስ በንዛ በትራቸው ወጋህ፤ እኔን ይበትኑ ዘንድ እንደ ዐውሎ ነፋስ መጡ፤ ቸግረኛውን በስውር ለመዋጥ ደስታቸው ነው።

15፤ ፈረሶቸህን በባሕር፥ በብዙ ውኖቸም ላይ አስረንጥህ።

16፤ እኔ ሰምቻለሁ፥ ልቤም ደነገጠብኝ፤ ከድምፁ የተነሣ ከንፈሮቼ ተንቀጠቀጡ፤ መንቀጥቀጥ ወደ አጥንቶቼ ውስጥ ገባ፤ በስፍራዬ ሆኜ ተናወጥሁ፤ በሚያስጨንቁን ሕዝብ ላይ እስኪመጣ ድረስ የመከራን ቀን ዝም ብዬ እጠብቃለሁ።

17፤ ምንም እንኳ በለስም ባታፈራ፥ በወይንም ሐረባ ፍሬ ባይንኝ፥ የወይራ ሥራ ቢኈድል፥ እርሾቸም *መ*ብልን ባይሰጡ፥ በንቸ ከበረቱ ቢጠፉ፥ ሳምቸም በጋጡ ውስጥ ባይንኙ፥

18፤ እኔ ግን በእግዚአብሔር ደስ ይለኛል፤ በመድኃኒቱ አምላክ ሐሤት አደርጋለሁ።

19፤ ጌታ እግዚአብሔር ኃይሌ ነው፤ እግሮቼን እንደ ዋላ እግሮች ያደርጋል፤ በከፍታዎችም ላይ ያስሄደኛል።

((((((((**የነቢዩ የኢሳይያስ ጸሎት ፲**፪ (((((((

አቤቱ አምላኬ *መ*ንፈሴ በሌሊት ወደ አንተ ተገሰባሳለች::

ትእዛዝህ በምድር ላይ ብርሃን ነውና።

በዚህ ዓለም የምትኖሩ ሰዎች የጽድቅ ሥራን ተማሩ።

በምድር ላይ የጽድቅን ሥራ የጣይጣር ኃጢአተኛ አልቋልና።

የእግዚአብሔርን ክብር እንዳያይ ኃጥኡን ሰው ያርቁታል::

አቤቱ ልዑል ክንድህን አላወቁም ::

<u></u> ካወቁስ ይፈሩ።

ሰነፎች ወገኖችን ቅንአት ያዛቸው።

አሁንም ጠላቶችን እሳት ትበላቸዋልች።

አቤቱ አምላካችን ሰላ*ሙ*ን ስጠን ::

ሁሉን ሰጥተኸናልና።

አቤቱ አምላካችን *ገ*ንዘብ አድር*ገ*ን።

አቤቱ ከአንተ በቀር ሌላ አናውቅም። ስምህን እንጠራለን:: *ሙታን ግን*ሕይወትን አያዩዋትም:: አስጣተኞችም ምውት አያስነሡም:: ስለዚህም አምጥተህ አጠፋሃቸው:: ትዕቢታቸውንም ሁሉ አራቅህ። አቤቱ በመከራ ላይ መከራን ጨምርባቸው:: በምድር ክቡራን ላይ መከራን አምጣባቸው። አቤቱ በመከራዬ ጊዜ አሰብኩህ:: በጥቂት *መ*ከራም *ገ*ሰጽኸኝ:: ምጥ ተይዛ ለመውለድ እንደ ደረሰች። በምጧምጊዜ እንደምትጮህ። ለወዳጅህ እንዲህ ሆነናል። አቤቱ አንተን ስለፈራን ፀንሰናል። *መ*ከራ ተቀብለን ወለድን:: የድህነትህ መንፈስ በምድር ላይ ነው:: ሙታን ባንይነሣሉ። በመቃብርም ይሉ ይድናሉ። በምድር ያሉትም ደስ ይላቸዋል። ከአንተ የተገኘ ጠል ሀይወታቸው ነውና። የኃጥአንን አገር ግን ታጠፋለህ። ሕዝቤ ሂድ ወደ ቤትህም ባባ። ደጃፍህንም ዝጋ:: <u>ጥቂት ቀን ተሸሸባ</u>።

የእግዚአብሔር ቁጣ እስኪያልፍ ድረስ::

አምላከን የወለደች የእመቤታችን የድንባል ማርያም ጸሎት <u>፲</u>፫ (ሉቃ <u>፩ ፵</u>፯ <u>፶፩</u>)

- 47 ነፍሴ እግዚአብሔርን ታከብረዋለች፥ መንፈሴም በአምላኬ በመድኃኒቴ ሐሤት ታደርጋለች፤
- 48 የባሪያይቱን ውርደት ተመልክቶአልና። እነሆም፥ ከዛሬ ጀምሮ ትውልድ ሁሉ ብፅዕት ይሉኛል፤
- 49 ብርቱ የሆነ እርሱ በእኔ ታላቅ ሥራ አድርሳአልና፤ ስሙም ቅዱስ ነው።
- 50 ምሕረቱም ለሚፈሩት እስከ ትውልድና ትውልድ ይኖራል።
- 51 በክንዱ ኃይል አድርጎአል፤ ትዕቢተኞችን በልባቸው አሳብ በትኖአል፤
- 52 ንዥዎችን ከዙፋናቸው አዋርዶአል፤ ትሑታንንም ከፍ አድርንአል፤
- 53 የተራቡትን በበን ነገር አጥባቦአል፤ ባለ ጠንችንም ባዶአቸውን ሰዶአቸዋል።
- 54-55 ለአባቶቻችን እንደ ተናገረ፥ ለአብርሃምና ለዘሩ ለዘላለም ምሕረቱ ትዝ እያለው እስራኤልን ብላቴናውን ረድቶአል።

§§§§§§§§ የካህኑ ዘካርያስ ጸሎት ፲፬ (ሎቃ ፮ ፳፮ ፫፱) §§§§§§§

68፤የእስራኤል፡ጌታ፡አምላክ፡ይባረክ፥ሎብኝቶ፡ለሕዝቡ፡ቤዛ፡አድርጓልና፤

69-70፤ከጥንት፡ጀምሮ፡በነበሩት፡በቅዱሳን፡ነቢያት፡አፍ፡እንደ፡ተናገረ፥በብላቴናው፡በዳዊት፡ቤት፡የመዳን፡ ቀንድን፡ አስነሥቶልናል፤

- 71፤ማዳኑም፡ከወደረኛዎቻችንና፡ከሚጠሉን፡ሁሉ፡እጅ፡ነው፤
- 72-73 ፤ እንደዚህ፡ ለአባቶቻችን፡ ምሕረት፡ አደረገ፤ ለአባታችን፡ ለአብርሃምም፡ የማለውን፡ መሐላውን፡ ቅዱሱን፡ ኪዳን፡ አሰበ ፤
- 74-75፤በእርሱም፡ከጠሳቶቻችን፡እጅ፡ድነን፡በዘመናችን፡ሁሉ፡ያለ ፍርሃት፡በቅድስናና፡በጽድቅ፡በፊቱ፡እንድናገለግለው፡ሰጠን።
- 76፤ደግሞም፡አንተ፡ሕፃን፡ሆይ፡የልዑል፡ነቢይ፡ትባላለህ፡መንገዱን፡ልትጠርባ፡በጌታ፡ፌት፡ትሄዳለህና፤
- 77 ፤ እንደዚህም ፡ የኃጢኢታቸው ፡ ስርየት ፡ የሆነውን ፡ የመዳን ፡ ዕውቀት ፡ ለሕዝቡ ፡ ትሰጣለህ ፤
- 78፤ይህም፡ከላይ፡የመጣ፡ብርሃን፡በኈበኘበት፡በአምላካቸን፡ምሕረትና፡ርኅራኄ፡ምክንያት፡ነው፤
- 79፤ብርሃኑም፡በጨለማና፡በምት፡ጥላ፡ተቀምጠው፡ላሉት፡ያበራል፡እግሮቻችንንም፡በሰላም፡*መንገ*ድ፡*ያቀ*ናል።

- 29[13] : ሆይ፥አሁን፡እንደ፡ቃልህ፡ባሪያህን፡በሰላም፡ታሰናብተዋለህ፤
- 30-31 ፤ ዕይኖቼ ፡ በሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ፊት ፡ ያዘጋጀ ሽውን ፡ ማዳንህን ፡ አይተዋልና ፤
- 32፤ይህም፡ለአሕዛብ፡ሁሉን፡የሚገልጥ፡ብርሃን፡ለሕዝብህም፡ለእስራኤል፡ክብር፡ነው።